ISSN 2217-8279

ИН

МАРТ, 2020. WWW.ZRINT.EDU.RS

НОВИНЕ УЧЕНИКА И ВАСПИТАЧА ЗРЕЊАНИНСКОГ ДОМА

САДРЖАЈ

УМЕСТО РЕЧИ УРЕДНИКА..... 3
ПОМЕН.....4
КАКО РАЗУМЕТИ И ПРИХВАТИТИ ГУБИТАК ?.....5
БОЛЕСТИ ЗАВИСНОСТИ..... 7
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА МЛАДЕ.....7
КАКО ДА ПОСТАНЕМ ВОЛОНТЕР ЦРВЕНОГ КРСТА ?..... 8
ФЕСТИВАЛ КЕРАМИКЕ У ЗРЕЊАНИНУ.....10
ПОЕТСКИ ФЕСТИВАЛ У СОМБОРУ.....14
ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ У ЈАГОДИНИ.....15
ЗРЕЊАНИН НА ДРУГИ ПОГЛЕД.....16
ИНТЕРНАТСКЕ ДИВЕ ЗАБЛИСТАЛЕ НА ПЛЕСНОМ ТАКМИЧЕЊУ.....17
КОНКУРСИ.....18
КОНКУРСИ - ЦРТЕЖИ И ФОТОГРАФИЈА.....20
МОЈА РЕЧ - ЉУБАВНА ПОЕЗИЈА И ПРОЗА.....22
МОЈА РЕЧ - “СВЕТОСАВЉЕ”.....26
НАШИ СПОРТИСТИ.....31
НАШИ ГЕНИЈАЛЦИ, ДРУГИ ДЕО.....32
СЛОВО О МИКИЈУ.....34
ЈОВАНИНА БАЈКА.....36
НОВОГОДИШЊЕ ЧАРОЛИЈЕ.....38
УПОЗНАЈТЕ СВОЈА ПРАВА.....40
ЗДРАВСТВЕНЕ ЕДУКАЦИЈЕ.....42
РУЖЕЊЕ ЈЕЗИКА НЕМУШТИМ СРЕДСТВИМА.....44
ПУТ ОКО СВЕТА СА ФОЛКЛОРОМ.....46
ОЧИ У ОЧИ СА ПРОФЕСИОНАЛЦИМА.....47

Редакција

Уредници часописа: Пашћан Соња, Шрајер Нада, Немчевић Стефан

Чланови редакције: Пашић Бојана, Стојановић Радмила, Ребић Слађана, Томовић Љиљана, Соломун Јована, Кржа Бранислав, Ћирић Оливера, Пујић Јелена, Вук Ђермановић, Проданов Бисера, Поповић Ена, Кораћ Снежана, Дошеновић Лазар, Јокић Миле, Пејовић Јелена, Пејовић Николина, Шијан Тара, Шерегељ Ирина, Тара Шијан, Николић Вукашин, Супек Марија, Накић Лидија, Димитровски Емилија, Пејачки Бранкица, Кондић Милица, Арацки Јасена

Фотографија: Николић Вукашин, Соломун Јована, Пашћан Соња

Насловну страну часописа осмислила: Соломун Јована

Технички уредник: Пашћан Соња

Тираж: 200 примерака

Први број је изашао 1996.године, 24.година излажења

МЛАДИ РЕПОРТЕРИ ЛИСТА „ИН“ ДОМА УЧЕНИКА ПОСЕТИЛИ ЛИСТ „ЗРЕЊАНИН“

Сусрет две редакције

Како се „прави“ лист „Зрењанин“ – и то на дан закључења броја, када влада највећа журба – имали су прилику да виде ђаци из Дома ученика „Ангелина Којић Гина“, новинари домског листа „Ин“. Они су у среду, 29. јануара посетили редакцију „Зрењанина“.

Са уредницима и новинарима нашег листа најпре су разговарали о процесу настанка једног новинског текста, уредничким и лекторским проверама, о врстама новинарских жанрова, затим о важности потписивања аутора испод фотографија. Како и они у припреми свог магазина „Ин“ користе програм „индизајн“, разменили су искуства о томе са члановима техничке редакције „Зрењанина“.

Лазар Дошеновић, ученик ХПТШ „Урош Предић“ објаснио је да се сви станари Дома ученика могу наћи у улози репортера за „Ин“, довољно је само да се обрате васпитачицама Соњи Пашћан и Бојани Пашић, које помажу у уређивању листа. Како каже, најчешће прате дешавања у Дому и активности и успехе ученика – ту су извештаји са секција, домијада, разних едукација, затим интервјуи, као и песме и есеји – станари „Ангелине“ су свестрани и талентовани!

Само када би мало више читали, додаје Лазар Дошеновић, примећујући да је то изазов са којим се суочавају генерално сва штампана гласила.

Иначе, лист „Ин“ се објављује већ 24 године.

У посети редакцији „Зрењанина“ били су: Лазар Дошеновић, Вукашин Николић, ученик Медицинске школе, Миле Јокић из Електротехничке школе „Никола Тесла“, Дуња Диклић из Медицинске школе, Стефан Немчевић из Медицинске школе и васпитачице Соња Пашћан и Бојана Пашић.

М.М.

Ђаци из „Ангелине“ се информисали и у техничкој редакцији

Текст и фотографија преузети из листа “Зрењанин”

ПОМЕН

Животни догађаји нас понекад непријатно изненаде, суоче са губитком за који нисмо спремни...

Живот Ненада Керлете прекинут је рано.Тек је закорачио стазом младости.
Надали смо се и веровали да ће дружење са њим потрајати дуже и поред тешке болести са којом се борио.
У петак, 9. фебруара у јутарњим сатима његово храбро срце престало је да куца. Није издржало.

Ненад је био највеће благо своје мајке, бабино драго унуче, вољени друг својих другара из разреда у Медицинској школи и дому.
Иза Ненада је остао празан кревет у соби број 44 у дому, незавршена страница у школском дневнику и дневнику девете васпитне групе.
Отишао је тихо својим небеским, звезданим путем.
Памтићемо га по осмеху који је увек красио његово лице, неустрашивом односу према здравственим тегобама које су га мучиле и са којима се носио као најхрабрији јунак.

Болест га није учинила себичним, шта више, његова несебичност и брига за друге расли су из дана у дан.
Остала је огромна празнина у срцима свих који су га познавали и волели.

БЕСМРТНА ПЕСМА

Ако ти јаве: умро сам,
не веруј
то не умем.

На ову земљу сам свратио
да ти намигнем мало.
Да за мном остане нешто
као лепршав траг.
И зато: не буди тужан.
Толико ми је стало
да останем у теби
будаласт и чудно драг.

Ноћу,
кад гледаш у небо,
и ти намигни мени.
Нека то буде тајна.
Упркос данима сивим
кад видиш неку комету
да небо зарумени,
упамти: то ја још увек
шашав летим, и живим.

Мирослав Антић

КАКО РАЗУМЕТИ И ПРИХВАТИТИ ГУБИТАК?

Када је тема овог текста у питању, ваљало би истаћи да је губитак саставни део живота свакога од нас. Не постоји особа која барем једном у животу није претрпела неки губитак – смрт вољене особе, кућног љубимца, раскид партнерског односа, губитак блиског пријатељског односа. Оно што је заједничко свим претходно наведеним губицима јесте да се увек ствара велики немир код човека који је претрпео губитак. Губитак, као такав, дотакне сваки аспект нашег живота и може да траје доста дуго. Туга је природан одговор на губитак, а то је емоционална патња која настаје када изгубимо некога кога волимо. Што је губитак значајнији, туга је већа, а најинтензивнија је у случају смрти вољене особе.

ФАЗЕ ТУГОВАЊА

Иако сваки човек реагује различито и на себи својствен начин, постоје неке неизбежне фазе кроз које, мање-више, пролазе сви људи који доживе губитак. Неке од њих трају по неколико минута, а неке и месецима. Брзина опоравка након губитка зависи од степена блискости са особом коју смо изгубили, особина личности, начина суочавања са стресом и кризама, подршке од околине.
Кроз истраживања и дугогодишњи рад на случајевима жаловања поводом губитка, ауторка Елизабет Кублер Рос констатује да се туговање увек своди на пет фаза, а то су:

1. **Порицање и изолација**

Ово је прва реакција на шок који особа доживи када сазна да ју је блиска особа напустила, да је болесна или да је преминула. Ова фаза се састоји од неверовања и порицања губитка. Све престаје да губи вредност. Ово порицање је у ствари одбрамбени механизам којим се особа чува од изненадног шока који ју је задесио и полако се приближава ономе што следи – бујици емоција које само чекају да је преплаве.

2. **Бес**

После првобитног шока, особу која је доживела губитак преплављује пуно емоција. Емоције су интензивне и непријатне. Готово их је немогуће контролисати и веома често се та велика емоционална енергија испољава као бес. Бес је емоција која се превасходно усмерава на друге људе, нпр. на наставника у школи, лекара, другу блиску особу, или на особу која је оставила другу особу. Ову фазу неретко карактеришу и питања: “Зашто ми је то урадио/ла?” и/или “Зашто ми се то дешава?”

3. Ценкање

Ово је фаза у којој покушавате да одгодите губитак. У њој покушавате да на било који начин вратите живот на оно што је био пре шока, односно пре самог губитка. То су сва она "само да" и "да сам" питања и реченице које се изговарају са покушајем налажења кривца и одговора да ли је могло нешто другачије да се уради, како би се избегао губитак. Суштински, у основи ове фазе је жеља да се особа пробуди и схвати да је све то што ју је снашло само један ружан сан.

4. Туга

У овој фази губитак директно задаје ударац - посред срца и главе. То су они моменти када се особа полако суочава са реалношћу и када схвата да вољене особе више нема. Туга је доминантна емоција и чини се као да ће заувек бити присутна. У овој фази присутни су осећај празнине, беспомоћности и очај. Туга која предуго траје и интензивна је може да прерасте у депресију.

5. Прихватање

Последња фаза јесте прихватање губитка. Важно је нагласити да прихватање не подразумева размишљање попут "Биће све у реду", јер код губитка ништа није у реду. Оно што води ка бољем је прихватање реалности такве каква јесте, односно прихватање живота без вољене особе. Прихватање је сигуран пут да се крене даље и прилагоди новим животним условима.

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Важно је нагласити да туговање није проблем који се мора решити. То је дуготрајан и болан процес којем се особа мора посветити и проживети га, у каквој год форми он дошао. Исто тако, важно је дати себи времена и дозволити све горе наведене фазе туговања. Не опирати се, допустити себи да се тело и ум боре са шоком који их је задесио. Не форсирати се. Неопходно је одређено време да ране зацеле. Не заборавити да је губитак на првом месту лествице стресних ситуација и освестити себи да не постоји особа која је губитак пребродила за један дан. Оно што можете рећи и тиме помоћи себи је нешто попут: "Туга је ок, она ми помаже", "Можда никада нећу разумети зашто се ово десило", "Треба ми помоћ, не могу сам/а", "Тренутно не могу да будем јак/а, и то је у реду". Ако вам прија самоћа, будите сами. Ако осетите потребу за разговором са блиским особама, не устручавајте се да то и кажете. Писање, цртање, вођење дневника о губитку, такође, могу да буду згодна помоћ. Ако, пак, увидите да то није довољно, не либите се да потражите адекватну стручну помоћ.
И, не заборавите. Сваки губитак, иако неминовно носи бол са собом, представља уједно и нову шансу - шансу да упознате себе и своје капацитете још боље, и постанете спремнији и јачи за будуће животне изазове.

РЕЧ, ДВЕ О АУТОРУ

Ја сам Ена Поповић, нови васпитач у Дому. По занимању сам психолог. Пуних осам година радила сам као психолог у Дому ученика у Кикинди.

Психологија и спорт су моје две велике љубави. Десет година сам тренирала кошарку, а протеклих пет година сам била фитнес инструктор. Обожавам животиње (највише псе, признајем. Заљубљеник сам у природу. Волим дружење, музику, провод, лето, море, сноубординг, Фрушкогорски маратон, кошаркашке утакмице, биоскоп, концерте, мирис зумбула, пицу, чизкејк, коктел (безалкохолни, подразумева се). Волим да учим нове ствари у животу и да напредујем, а посебно задовољство за мене представља рад са младима.

ВРШЊАЧКА ЕДУКАЦИЈА

БОЛЕСТИ ЗАВИСНОСТИ

Новембар је месец борбе против болести зависности.Тим поводом дана 19.11.2019. одржано је предавање у Организацији Црвеног крста Зрењанин, на тему Болести зависности (алкохолизам, никотинизам, наркоманија).

Присуствовало је 45 ученика и неколико васпитача. Предавање су одржали волонтери тима за болести зависности Организације Црвеног Крста Зрењанин, предвођени кординатором тима Јокић Милетом.

КАНЦЕЛАРИЈА ЗА МЛАДЕ

У Дому сам 24.10.2019. одржао презентацију о Канцеларији за младе.

Ученик сам Хемијско прехрамбене и текстилне школе „Урош Предић“, и активан волонтер Канцеларије за младе. Волонтирам већ 3 године и много тога сам научио током овакве врсте рада.

Сећам се да сам у првој години био доста миран, и некомуникативан, просто плашио сам се да причам, док нисам отишао на презентацију Канецеларије за младе. Тад сам упознао, данас мени јако блиску особу, Невену Стојановић, тадашњу председницу Уније парламента средњих школа Града Зрењанина. Тема презентације је била „Комуникација међу младима“. Невенино излагање ме је веома заинтересовало. Започео сам разговор са њом. Научила ме је како треба да се комуницира. Захвалан сам јој на томе.

Прво волонтирање ми је било дежурство у Културном центру. Чувао сам Плејстешн 4 док неко игра. На тај начин сам упознао нове људе и стекао нова пријатељства. Са Канцеларијом за младе сам посетио нека места која можда никад не бих. Уз њих упознао сам неке познате особе: певаче, спортисте... Имао сам подршку сардника Канцеларије као што су Миодраг Ланинштанин, Марко Мишкељин, Горан Томић и други. Без њих данас сигурно не бих био комуникативан.

Имам ту част да су ме изабрали за подпредседника Уније парламента средњих школа Града Зрењанина. О овој теми причао сам ученицима нашег Дома уз презентацију. Невена им је причала које предности и значај има особа која је волонтер. Миодраг Лаништанин је говорио како могу постати чланоови. Ученици су на моју велику радост били активни и заинтересовани.

Дошеновић Лазар,
ХПТШ “Урош Предић” III разред

ВРШЊАЧКЕ ЕДУКАЦИЈЕ

КАКО ДА ПОСТАНЕМ ВОЛОНТЕР ЦРВЕНОГ КРСТА?

У четвртак, 24. октобра 2019. године ученици Дома имали су прилику да се упознају са волонтерима Црвеног крста Зрењанина који су им у слици и речи приближили свој рад.

Ученици-волонтери детаљно су описали превентивне програме у којима учествују као вршњачки едукатори.Сви ти програми едукативног су карактера и намењени ученицима основних и средњих школа.

Теме које су обрађују на радионицама углавном се тичу пропагирања хуманих вредности,превенције болести зависности,обуке за прву помоћ и сл.

ВРШЊАЧКЕ ЕДУКАЦИЈЕ

Поводом обележавања Међународног дана волонтера, у Градској кући града Зрењанина приређен је свечани пријем. Волонтере Црвеног крста Зрењанин примили су помоћници градоначелника града Зрењанина Симо Салапура и Драган Ћапин који су се волонтерима захвалили на уложеном времену, знању и енергији које улажу у реализацију програма и активности Црвеног крста а за добробит корисника у локалној заједници. Препознајући и уважавајући волонтерски рад, у знак захвалности волонтерима су уручене зимске јакне.

Обележавајући 5. децембар – Међународни дан волонтера чији је овогодишњи слоган ,,Волонтери за будућност у коју су сви укључени", млади волонтери Црвеног крста Зрењанин су у центру града поставили информативни пункт на којем су представили део активности које реализују млади у организацији Црвеног крста, информисали грађане о значају волонтирања и начинима на које заинтересовани могу постати волонтери.

Истицањем ефеката волонтерског рада и одајући им признање, градимо културу волонтирања, а волонтерски рад је свакако један од најефикаснијих облика учествовања у процесима развоја заједнице. Афирмишући оно најплеменитије у људима, волонтирање развија међусобну солидарност и толеранцију, побољшава квалитет живота у заједници. Волонтери представљају највећу снагу Црвеног крста, за свој рад они не траже материјалну накнаду нити захвалност већ Вас позивају да се укључите и допринесете, да у помагању другима нађете задовољство.

Волонтери интерната:

Андреа Нађ
Миодраг Нађ
Јелена Радованов
Викторија Колчик
Тамара Марковић
Миле Јокић
Сташа Зекоња
Емилија Димитровски
Милица Илић
Татјана Галић
Тара Шијан
Мирко Марковић

У 2019. години ученици нашег Дома остварили су преко 8000 волонтерских сати !!!

Јокић Миле
ЕГШ “Никола Тесла” IV-2

УМЕТНИЦА ЈОВАНА СОЛОМУН ОДРЖАЛА МИНИ-КОЛОНИЈУ ИЗРАДЕ КЕРАМИКЕ ЗА СРЕДЊОШКОЛЦЕ

Рад са глином је арт терапија

Није знање знање знати, већ је знање знање дати – верује, а тако и дела уметница Јована Соломун, која у Дому ученика „Ангелина Којић Гина“, води керамичку секцију. Зато је недавно организовала тродневну мини-колонију израде керамике за средњошколце из домова ученика из целе Војводине. У „Ангелини“ се тако окупило тридесетак младића и девојака и њихових васпитача из Футога, Сомбора, Суботице, Сремске Митровице, Бачког Петровца и Кикинде. Већина њих до сада никада није имала прилике да ради са глином, али после сусрета са овим материјалом у зрењанинском Дому ученика били су одушевљени.

ФЕСТИВАЛ КЕРАМИКЕ У ЗРЕЊАНИНУ

НАПРАВИТЕ МЕСТА ЗА ВАСПИТАЧЕ

У многим средњошколским домовима ученика постоје спортске, фолклорашке и евентуално ликовне секције, међутим зрењанински је један од ретких, ако не и једини који организује и керамичку, а притом поседује посебан простор и комплетан алат за ову активност – укључујући и пећ и грнчарски точак. Рад са глином врло ретко је део часова ликовног у редовној школској настави, тако да станари „Ангелине“ имају заиста посебну прилику да се у томе опробају, истиче Јована Соломун, мастер примењена уметница у области керамике. Њена жеља је да ово омогући и другима те зато намерава да тродневне „Радионице примењене уметности и вештине израде керамике“ постану редовна годишња активност.

– Припремајући се овом приликом за дочек гостију из других домова, поставили смо одређени број столица за радне столове, наменивши их деци, међутим места су заузели њихови васпитачи – кажу, згураћемо се, хоћемо и ми да радимо. Тако да су и васпитачи и ученици заједно стварали (смех) – наводи стручна сарадница керамичке секције.

ФЕСТИВАЛ КЕРАМИКЕ У ЗРЕЊАНИНУ

ГЛИСТИЦЕ И ПЛОЧЕ

Првог дана, она је учеснике радионице упознала са теоријом – начинима и вештинама израде предмета од керамике.

– Пробаћемо три основне технике које се базирају на ручном раду. Најпре ћемо учити технику обликовања глине из руке како бисте се упознали са материјалом. Друга техника су тзв. кобасице или глистице и мало је захтевнија јер треба стрпљења, а ваљкасти комади глине се лепе један на други помоћу шликера, специјалне глине у течном стању. Ту је и техника звана плоче јер се од глине развијају плоче попут палачинки и онда се секу и спајају, такође шликером – објаснила је Јована Соломун. На редовној секцији раде и на грнчарском точку, што је захтеван процес који се дуго учи.

Потом је уметница објаснила да керамички рад захтева доста уложеног времена.

– Израђен комад глине мора потпуно да се осуши, а затим се бисквитно пече на око 900 степени. Потом се, како би добио сјај, на њега наноси глазура – прскањем, четком или умакањем. После тога се пече други пут на вишој температури. Пре бисквитног печења дело се може осликати посебним пигментима за керамику – описала је процес Јована Соломун.

Већ другог дана радионице полазници су израдили своје прве фигуре – било је ту посуда, шоља, скулптура. Радили су предано и зането, прашњавих руку и одеће. Иако би га неко окарактерисао као прљав, рад са глином је пре свега веома опуштајући, објашњава Јована Соломун. – Ово је врста арт терапије која је и медитативна због контакта са природом путем глине. Неописив је осећај када на крају видиш нешто што си створио сопственим рукама – наводи она.

Неки од полазника радионице у почетку су били несигурни у себе, мислећи да немају талента. Међутим, свако у овој уметничкој вештини може пронаћи нешто што га интересује и притом уживати у стваралаштву, са више или мање осећаја у прстима – што су показали и гости из војвођанских домова ученика. Многи од оних који редовно похађају керамичку секцију признају да иначе имају пуно да уче за школу и да им прија овакав практичан, уметнички рад.

– Драго ми је када виде шта све могу! Ја сам ту да им припомогнем да себи покажу шта умеју. Рад са средњошколцима на тродневној радионици било ми је најлепше искуство до сада – каже наша саговорница.

ФЕСТИВАЛ КЕРАМИКЕ У ЗРЕЊАНИНУ

СУСРЕТ СА КЕРАМИКОМ

Током средњошколских дана у новосадској Школи за дизајн „Богдан Шупут“ Јована Соломун је желела да упише вајарство – по угледу на своју разредну. Онда је пред крај трећег разреда отишла са старијом сестром, студенткињом Факултета примењених уметности, на њихову годишњу изложбу свих смерова.
– Када сам видела поставку керамике, одушевила сам се! Сећам се сваког изложеног рада. Керамика ме је очарала, тако да сам тада чврсто одлучила да ћу се тиме бавити. Током студија на Факултету примењених уметности пронашла сам се у уникатној употребној керамици која је слична вајарству јер постоји слобода, али се ради са посебним техникама за керамику – прича уметница.

„ИСПРЉАЋЕ СЕ”

У време када је настава ликовног запостављена, ликовна секција и изложба радова ученика средњих школа које сваке године организује професорка ликовног Душанка Ђорђевић дивна су ствар, сматра Јована Соломун. – Ликовно и физичко су заправо предмети где наставник може да допре до детета. У основним школама где сам радила, негде су то схватали, а негде и нису. Једном приликом смо на часу радили са глином и деца су се одушевила, да би ми после у зборници рекли да је ђацима забрањено да раде са глином јер су немарни и испрљаће се. Такво размишљање увек разочара – каже наша саговорница.

Новинарка листа „Зрењанин“

Милана Маричић

ПОЕТСКИ ФЕСТИВАЛ У СОМБОРУ

ТРАДИЦИОНАЛНО НА ФЕСТИВАЛУ

На Фестивал љубавне поезије „Иван Пангарић“ који организује Дом ученика у Сомбору и који је посвећен Ивану С. Пангарићу – васпитачу , дугогодишњем директору Дома и песнику који је цео живот писао о љубави , своје стихове послале су и чланице наше литерарне секције Јасена Арацки, Николина Пејовић и Тара Шијан.

Завршна свечаност XI по реду Фестивала одржала се 25.10.2019. године. Учествовали су финалисти ученици – песници из свих Домова ученика Србије. Наша ученица Николина Пејовић, прошлогодишња добитница Специјалне дипломе се пласирала и ове године у Финале.

У пратњи васпитачице Слађане Ребић, руководиоца литерарне секције и Добрице Брдарића, директора нашег Дома, Николина је отпутовала у Сомбор где је на завршној приредби прочитала своју прелепу песму „Кише“.

Овај традиционални Фестивал је постао више од Фестивала лепих речи. После официјалног дела који је ове године одржан у Свечаној сали „Касина“у Дому је организована вечера за васпитаче и пратиоце и журка за ученике. Сутрадан су нас домаћини водили у обилазак знаменитости Сомбора.

У згради Жупаније смо се упознали

са чувеном сликом Битка код Сенте коју је насликао мађарски уметник немачког порекла рођен у Бачкој Паланци Ференц Ајзенхут. Ова слика је највеће уље на платну у Србији , ширине седам и висине четири метра, укупно 28 квадратних метара, а са позлаћеним рамом ширине пола метра има укупну површину од 40 квадратних метара. На слици је приказана битка између аустријске и турске војске вођене на Тиси крај Сенте 11. септембра 1697. г. у којој су учествовали и Сомборци, Срби и Буњевци. Слика је поручена за Миленијумску изложбу која је 1896.г. организована у Пешти поводом хиљаду година од доласка Мађара у Панонску низију. У згради Жупаније тј. Скупштине општине Сомбор постављена је фебруара 1898.г.

Поред Жупаније љубазни домаћини су нас одвели у обилазак Градског музеја где смо се упознали са сталном поставком, а у Галерији „Лаза Костић“ погледали смо изложбу младих ликовних уметника.

Брзо нам је прошло време у Сомбору. После ручка кренули смо кући пуни лепих утисака и срећни и задовољни што смо до сада били међу најбољима на свих XI одржаних фестивала .

Слађана Ребић, васпитач

ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ У ЈАГОДИНИ

МИ У ЈАГОДИНИ

Крајем новембра у Јагодини одржан је четврти по реду Фестивал филма “Дани Сретена Аџића”.

Наш дом је први пут учествовао на овом Фестивалу са филмом “Па, фино је у ствари”. Жеља нам је била да се и ми опробамао у овој врсти уметности. Снимали смо са великим жаром и ентузијазмом, расположени, са осећајем неизвесности, како ће филм изгледати када га завршимо.

Филм је ушао у ужи избор и приказивао се у склопу Фестивала.

Ученици који су учествовали у снимању филма су: Џамбас Данијел, Диклић Дуња и Шијан Тара. Васпитачице које су нас организовале и омогућиле одлазак у Јагодину су Мирјана Ђермановић и Бисера Проданов.

Уживали смо у разноврсном програму. Гледали смо и оцењивали филмове других домова широм Србије.

Домаћини су организовали обилазак града у склопу којег су учесници Фестивала могли да виде и Музеј наивне и маргиналне уметности као и Музеј воштаних фигура.

Тара Шијан
ЕТГШ “Никола Тесла” I-4

ЗРЕЊАНИН НА ДРУГИ ПОГЛЕД

Дође период у животу када треба да одлучимо у коју средњу школу желимо да идемо. Тако смо ми ђаци одлучили да дођемо у интернат у Зрењанину.

Сви смо из другачијих средина, али са доста сличности. Сам град нам и није био толико непознат, јер смо са родитељима долазили, али онако како смо га доживели у обиласку са васпитачицом Бисером и другарима не може се упоредити.

У сећању су нам остале познате грађевине града: хотел "Војводина", Градска башта, православна, католичка и адвентистичка црква... Мада смо туда често пролазили, сада нам је све то оставило огроман утисак као да смо први пут у Зрењанину. Опуштено смо шетали и посматрали здања по којима је град познат. Васпитачица нам је објашњавала и упознавала нас са знаменитостима града, а ми смо све пажљиво слушали. Осећај у обиласку и упознавању града у коме ћемо живети и провести најлепше године нашег школовања је био предиван и опуштен као на излету.

Зрењанин је град пун емоција и љубави, добрих људи и лепих жеља.

Марија Супек и Ирина Шерегељ
Ученице медицинске школе, I-3

НАШИ УСПЕСИ

Интернатске диве заблистале на плесном такмичењу!

-домска плесна група наставља традицију успешних наступа

Секција модерног плеса забележила је још један, хвале вредан успех-прво место на државном првенству за плесаче које је одржано у Зрењанину. Након културно-уметничке домијаде и освојеног трећег места у Апатину Зекоња Сташа, Буљин Ивона, Накић Лидија и Јевремовић Гордана, уз свесрдну подршку васпитачице Оливере Ћирић, заблистале су пуним сјајем још једном на престижном такмичењу плесача.

Овакав резултат нас је веома обрадовао, али не и изненадио. Наиме,плесачице и плесачи који вредно тренирају у дому редовно освајају високе пласмане на домским такмичењима, али и шире-државним, међународним,чак и светским такмичењима плесача.

Оваква плесна постигнућа за понос резултат су дугогодишње сарадње са кореографкињом Николетом Дојкић-Видаковић и њеним плесним студиом.

Сарадња је почела давне 2006. године и одмах обележена успехом-трећим местом на Покрајинској домијади у Новом Саду. Два момка, близанци Мартиновић Бојан и Владан, и четири девојке, Милер Александра, Црња Ивана, Зрилић Бојана и Петковић Милијана, одиграли су оригинални улични плес и освојили публику,али и строги жири.

Свој успех потврдили су исте године на државном, али и светском такмичењу у Словачкој. Од тада необични плесни кораци које прате гламурозни костими, све то „упаковано“ у оригиналне кореографије постало је шифра за успех на домијадама, светским такмичењима у Мађарској, БиХ, Словачкој. Поменућемо само неке: “Египат“, “Бонбоне“, “Dolls“, „Трансформерси“, „Funky Monkay“, “The cigojlers“, “Happy Bags“, “Gipsy“, “Клавир“... Сташи, Лидији, Гордани и Ивони, као и васпитачици Ољи још једном честитамо на успеху и неговању плесне традиције.

Са нестрпљењем чекамо нове плесне тачке!

Текст написала Накић Лидија, ученица Медицинске школе уз помоћ васпитачице Наде Шрајер и домског Летописа

КОНКУРС ЗА НАЈБОЉУ И НАЈЗАНИМЉИВИЈУ ПРЕЗЕНТАЦИЈУ

Конкурс је трајао од 12.11. до 06.12.2019. године. Ученици су се удруживали у тимове од три члана (највише) и израђивали Power-Point презентације на следеће

ТЕМЕ:

*Занимљивости из домског живота
*Кућни ред у дому посматран из угла ученика
*Најбољи цимер
*Разно

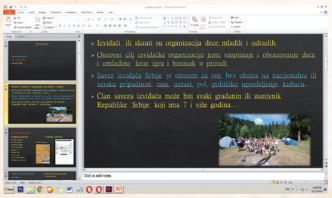
Свака презентација је могла имати најмање 5,а највише 15 слајдова.

Ученици су своје презентације слали на адресу: dusanpujic2011@gmail.com.

Јелена Пујић, васпитач

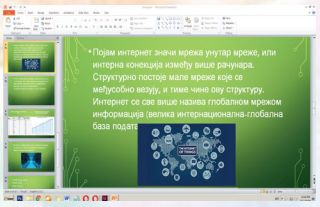
Награђене презентације

I место

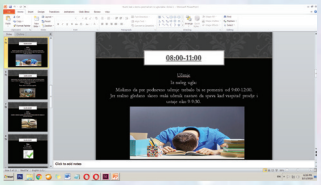
Арађанин Радован и Стојков Милан

II место

Марчетић Анабела и Џамбас Данијел

III место

Колчик Викторија, Андреа Нађ и Марков Тамара

КОНКУРС ЗА ДАН ЗАЉУБЉЕНИХ

Поводом Дана заљубљених објављујемо литерарни и ликовни конкурс.

Тема конкурса је:

„Све је љубав“

Категорије:
- поезија
- проза
- ликовни рад
-фотографија

Позивамо вас да своје радове под шифром, донесете у васпитачку канцеларију до уторка, 11.02.2020.године.
Потрудите се, учествујте, награде ће бити слатке и укусне!!!

Организатори:
Литерарна, ликовна и фото секција

КОНКУРСИ БИБЛИОТЕКЕ ЗА КРЕАТИВНУ РАДОСТ УЧЕНИКА

На упите сарадника матичне, ГНБ о активностима и манифестацијама наше библиотеке, имали смо одговоре да смо укључени у активности које се дешавају у организацији установе. Библиотеке су, ипак реализатори бројних програма сродних књижевности.

Зато смо испланирали низ активности, а међу њима и уметничке конкурсе: ликовне, књижевне... Октобар, месец књиге и књижевности, поред организованог одласка на сајам књига, обележио је конкурс са темама из домског живота, реализован у ликовној, литерарној и области дигиталне фотографије. Радови су креирани личним надахнућима ученика у домском колективу, уз менторску подршку васпитача и стручних сарадника. Лектуром и коректуром, као и информативном подршком охрабривао их је библиотекар, проф. књижевности. Радови су били изузетно креативни, а оцењивали су их објективно и стручно, васпитачи и стручни сарадници. Награђен је знатан број радова. Библиотекари су осмислили и израду пригодних диплома за награђене ученике. Техничку и дизајнерску подршку су добили у информатичкој и новинарској секцији, па су са руководиоцима тих секција, стручњаком ИТ, Бојаном Пашић, уредницом ИН-а, Соњом Пашћан, припремили сам конкурс, са објавом на виртуелним страницама, а и изузетно лепе дипломе, одштампане на штампачу новинарске секције. Иста екипа је дизајнирала штампу за ђачке мајице. Мајице су биле део награда, подељених ученицима на приредби и свечаности организованој за рођендан дома, 06.11.2019.

Сарадња са уредништвом новина је оснажена и припремом и слањем конкурсних радова, који су штампањем овековечени у часопису ИН, који је недавно побрао похвале редакције недељника Зрењанин, приликом сусрета ИН-а и Зрењанина.

Слично је реализован и конкурс расписан поводом школске славе, Светог Саве. Дигитална фотографија није имала учешће. Тема је била Светосавље, лепота празника и обичаја. Ликовне радове је оценио поменути жири, а књижевне професори књижевности, креативни ствараоци, који су делимично чинили и жири престижног конкурса, ХУ “Светосавље”: Проф. Јелена Ваван и Проф. Маја Радосавчев.
Све те активности су учиниле да ђаци, уз наше позиве на креативне активности, проведу пријатно део слободног времена и оснаже бројне компетенције у више значајних области.

Организатори конкурса, библиотекари:
Радмила Стојановић и Бисера Проданов

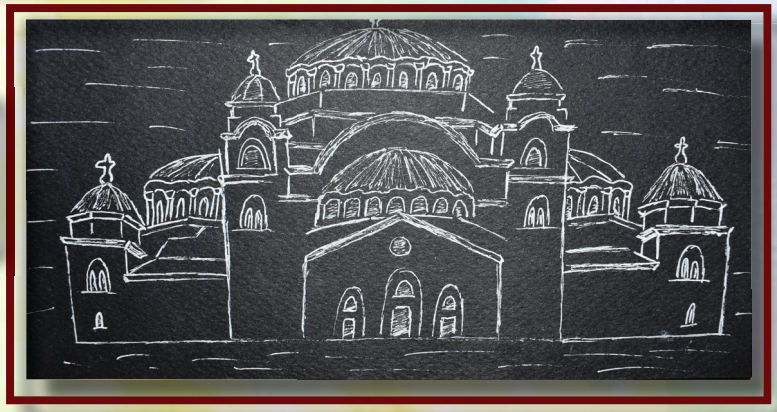
КОНКУРСИ

КОНКУРС “ СВЕТОСАВЉЕ”

КАЛАКОВИЋ НЕМАЊА
I МЕСТО

ВУКОТИЋ ЈЕЛЕНА
II МЕСТО

МИХАЈЛОВ НИНА
III МЕСТО

МИЉЕВИЋ СТЕФАН
ПОХВАЉЕН РАД

КОНКУРСИ

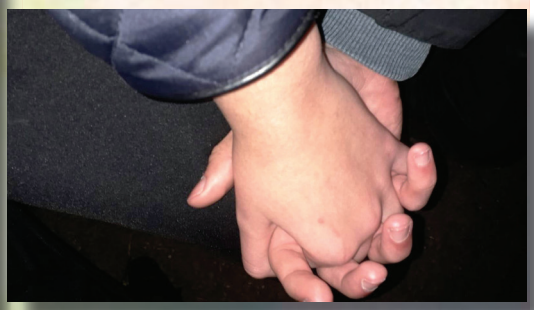
КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”

ТАТЈАНА ГАЛИЋ
I МЕСТО

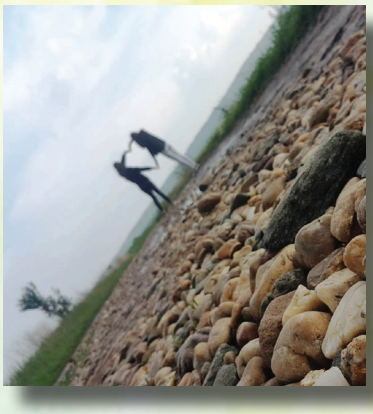
ЏАМБАС ДАНИЈЕЛ
II МЕСТО

ТАРА ШИЈАН
III МЕСТО

НЕВЕНА ТОНИЋ
ПОХВАЉЕНА ФОТОГРАФИЈА

МАРИЈА ТОПАЛОВИЋ
ПОХВАЉЕНА ФОТОГРАФИЈА

ТАРА ШИЈАН
ПОХВАЉЕНА ФОТОГРАФИЈА

Тема љубав је веома широк појам који за сваког може представљати нешто другачије. Овог пута награђене су фотографије које су кроз фотографски медијум представиле шта за њеног аутора представља љубав. Ове фотографије су аутентично дело наших ученика, а оне које су преузете од других аутора нису узете у разматрање.

Стручни сарадник: Вук Ђермановић

КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”
III место у категорији прозе

Све је љубав

Седим једне летње ноћи на тераси, крај неколико салткиша које сам донео себи за јело. Мој пас Жућко седи крај мене на поду и вероватно се нада да ће се овај топао дан што пре завршити. Док се месечина све више и више протеже хоризонтом, мени постаје све досадније и размишљам да се вратим у кућу где је барем мало хладнија температура. Тада ми је на памет пала несвакидашња тема, шта је то тачно љубав? За мене је ово било поприлично невероватно и чудно јер се никада нисам упустио у неку тако сличну тему. Оно што је још веће изненађење јесте да се том темом не баве доста мушкараца, па сам зато на прву руку и одлучио да одбацим ту тему, али она се поново појавила. Морао сам, барем мало, да је промислим.

Нека типична осећања попут среће, наде, воље, радости је лако описати. Љубав није једна од њих. Пре свега, особе се међусобно разликују. За неког љубав значи волети, и ништа више. Некоме је љубав све, док је некоме љубав само осећање које можда никада заправо нису ни искусили. Након овог увода у моје размишљање о овом нетипичном појму, схватио сам да прво морам одредити шта је за мене љубав. Погледао сам у мог Жућка, који је сада већ легао на леђа, на плочице, у нади да ће се барем мало охладити, и приметио сам да ме он посматра погледом са вољом и љубављу у очима. Тада сам схватио да ако он може, могу и ја. Проширио сам спектар емоција и начина на који посматрам свет и битне људе око себе како бих изградио једну мрежу осећања, у чијем центру ће да се налази сама љубав. Док нисам почео да размишљам о оваквој деликатној теми, сматрао сам да је све што ја осећам обичан глагол волети. Ништа више. Тек сам тада схватио колике емоције имам ја као особа, и колико оне заправо дубоко могу да иду. Никада нисам давао превише интереса љубави, тј. ни једној емоцији уопштено. Сматрао сам да је кукавички од мушкарца да изнесе своје емоције, поготово пред другим мушкарцима, па чак и најближем мушком друштву. Емоције имају тотално другачију слику у мојој глави сада, него те летње вечери, пре мог дубокоумног размишљања. Док читамо неку књигу или гледамо неки филм, посматрамо актере како изражавају своје емоције и боре се за оно што је једино важно, за љубав. Али исто тако посматрамо ситуацију из наше, стварне, перспективе и схватамо да у стварном животу није баш тако. Увек ће постојати неке ствари које су већа привилегија некој другој особи. Нисмо сви исти и то је један од разлог зашто нико на овом свету нема директан одговор на питање шта је љубав. Такође, никада није све тако савршено. Понекад се догоди да нас неко изда, напусти, када осећамо бол, тугу и патњу, али ти моменти брзо прођу јер нас окружи породица, окруже нас пријатељи, окруже нас људи које ми волимо и који воле нас. Али опет следи питање, они нас воле, а да ли је то љубав? За некога ће љубав представљати експлозију, односно изненади прасак емоција који је довео до нечег лепог. За некога је љубав само обична кула од карата која се неконтролисано љуља, као брод на немирном мору, док не крене да се криви, пуца, распада и само падне и нестане. За некога је лавиринт са безброј могућности, али и ћорсокака, а за некога је ништа више од обичне обавезе.

За крај, мој производ размишљања. За мене је љубав бљесак. Бљесак емоција, лепих ствари, невероватних и непоновљивих догађаја и дешавања, дугог трајања. Љубав треба да се чува и одржава, због своје нежности и неопходности. Баш из тог разлога, сви треба да се воле и они који узимају љубав, као неописиво јаку силу, као нешто што је привремено и лако обновљиво, греше. Волети, пазити, бринути, размишљати о некоме, пружати некоме, разумети, подржавати, све је ово љубав и љубав је све.

Стефан Немчевић
Медицинска школа, II-5

КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”
II место у категорији прозе

Смисао љубави

„Љубав не даје ништа осим себе и ништа не узима, осим себе. Љубав не поседује, нити допушта да је поседују; Јер, љубав је довољна љубави.“ Рече чувени Халил Џубран.

Она је увек ту око нас, само је треба пронаћи и дати јој смисао. Љубав постоји у свему што нас окружује. Постоји љубав према свему што постоји, љубав према самом себи, другима и животу уопште. Овако сагледано мислим да је јасно зашто је љубав смисао живота. Људи који су пуни љубави су срећни, задовољни, здрави, доносе срећу. Значи ли то да су, они који не пронађу њен смисао, мање вредни? Наравно да не, али је њихов живот безначајан. Љубав је присутност, прихватање, подржавање, потпуна преданост. То је када неко зна твоју омиљену боју, какву кафу пијеш, чему се обрадујеш. Није битно да ли је то коцка чоколаде, загрљај или пољубац у образ. Када дајемо, а не тражимо ништа заузврат. Живот без ње је тежак и непотпун. Љубав може све и за њу не постоји немогуће. Моја дефиниција човека као људског бића без љубави је потпуна празнина, бесконачно ништавило, мртвац који хода. Има људи који живе да би љубили и волели, али има и људи који љубе и воле да би живели. Постоје људи који могу без ње, али то за мене нису људи. Они готово да не умеју да се радују туђој срећи.

Без љубави човек је несрећан и огорчен, зато волите и ширите љубав свакодневно. Није исто када је човек у пустињи и пустиња у човеку.

Емилија Димитровски
Медицинска школа, III-1

КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”
I место у категорији прозе

СВЕ ЈЕ ЉУБАВ

„Ходаћемо без разлога, радоваћемо се, без разлога, смијаћемо се, без разлога, с једним јединим разлогом, што смо живи и што се волимо. А куд ћеш већи разлог.“
Меша Селимовић

Волите ли? Размишљате ли о некој особи у слободно време? Помислите понекад да сте полудели јер су вам мисли окупиране нечим што ни сами не знате да објасните. Али је лепо. И не желите да престане. То је ЉУБАВ. Нешто што спаја људе. Нешто што спречава ратове и свађе.

Љубав према мајци, оцу, сестри или брату. Љубав према кућном љубимцу, домовини,... Љубав према некоме ко вам окупира мисли. Према некоме ко и не зна да постојите, а волели бисте да се то промени. Већином се говори о таквој љубави. Са којом маштамо будућност и желимо да увек буде ту. Та је најлепша и најслађа. И увек се деси у најбољим годинама. Средњошколским. Студентским.

Када се заљубимо кажу нам да смо на седмом небу и да не могу да причају са нама. Да смо одсутни, и физички и мислима. Кажу да је тада наш тренутак. Мислимо да можемо све. Стално смо срећни и мислимо да се ништа лоше не може десити. Али тада се може настати нека свађа која нас спусти на земљу и покаже нам и другу страну љубави. Да нам не одговара све у љубави. Да се некад љутимо једни на друге, али из љубави. Зато што желимо једни другима све најбоље и желимо да посаветујемо онога кога волимо.

Нису све љубави срећне. Најтеже су неузвраћене. Те су врло болне. Иако смо одсутни, то је зато што не можемо да објаснимо себи зашто смо то заслужили. То је та потрага за сродном душом. Требамо видети да ништа не иде на силу. Да ће све доћи кад буде било време. Не можемо натерати неког да нас воли. Тако ћемо се само угушити.

Знате ли шта је лепо? Када се роди она права љубав из пријатељства. Када знате све о некој особи коју сматрате најбољим пријатељем. Неким ко је увек за вас у било којој ситуацији и ко вам је раме за плакање. Неко коме сте и ви све и у кога може да се узда. На крају то не буде довољно, па се изроди љубав која помера све границе. Љубав којој је предодређено да буде вечна и да успе. Али никад се не зна. Понекад то што знамо све о некоме може бити превише. Онда се не можемо опустити и пазимо да ништа не погрешимо. И све то зато што не знамо шта та друга особа мисли.

Постоје свакакве љубави. Као што би моја другарица рекла- „Љубав је оно без чега је живот незамислив. Уме да боли, чини нам се као да нам више шкоди него нам помаже, али то нам се само чини. Љубав је величанствено и узвишено осећање. Зато није свако способан да је пружи и осети. За то је потребно храбрости, пожртвованости, људскости,... Немају сви доброг искуства са њом, некоме се ни не оствари она права љубав, али оно што је чаробно јесте трагање за њом које никада не би требало да се заврши.“ А и ја се слажем са њом. Љубав би требало да буде нешто што свако треба да осети. Заронимо слободно у свет љубави и вечне среће.

Бранкица Пејачки
Зрењанинска гимназија, IV-10

КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”
I место у категорији поезије

НЕМАШ ПОЈМА О ЉУБАВИ

немаш ти појма заправо
знаш понешто о математици
и можда по коју годину из уџбеника из историје
ал немаш појма
о правим стварима

ниси свестан колико си сладак
кад се у нешто толико задубиш
толико се изгубиш
а у смеђим очима
ти се појаве те посебне искрице

не знаш какав осмејак
ми заигра на лицу
кад те посматрам
док грицкаш врх оловке
и размишљам
“колико ја њега заправо волим”

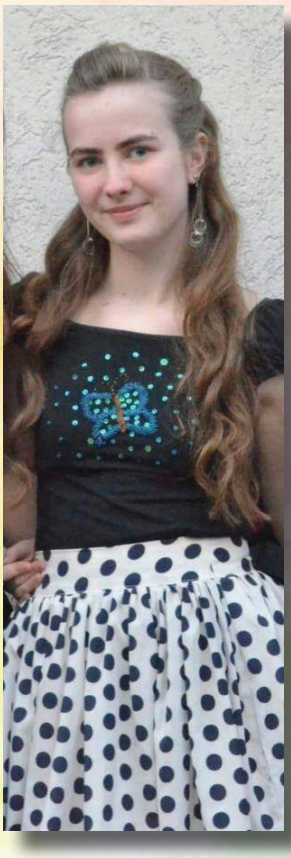
немаш ти појма какав је осећај
кад заспим будим се
уз твоју поруку
док размишљам
неко ме заправо воли

знаш понешто
о српском и географији
али немаш ти појма о љубави

Тара Шијан
ЕГШ “Никола Тесла”, I-4

КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”
II место у категорији поезије

ЧАРОБНО

Имала је осмех који нико никада није разумео,
па чак ни ја иако сам је волео.
Мирно сам спавао незнајући шта дише поред мене.
Несхватајући да се везујемо за ум, а не тело, чврсто сам спавао.
Признајем да нисам знао шта пропуштам све док једне ноћи,
сасвим тихо да је не пробудим иако је била будна,
нисам видео њено румено лице како ме сненог посматра.
Њена коса ме је удисала попут ваздуха,
њен поглед ме је додиривао,
њене усне су ме гледале,
руке су мирисале на лале
и све то док јој је лице упијало светлост као земља што упија воду.
„Чаробно“ , прошапутах.

Николина Пејовић
Зрењанинска гимназија, II-7

КОНКУРС “СВЕ ЈЕ ЉУБАВ”
III место у категорији поезије

СВЕ ЈЕ ЉУБАВ

Љубав је кад се воли,
љубав је кад се чека,
када се причају разне приче
што на љубав личе.

Љубав је лепа, бајна и сјајна,
све око ње се врти, у знак љубави.

Љубав је бајка,
која чаролију ствара,
која је пуна снаге и сјаја
нашег лепог фебруара.

Јасена Арацки
Средња школа “9.мај”, III-2

КОНКУРС “ СВЕТОСАВЉЕ”

II место у категорији поезије

СЛАВОСЛАВЉЕ

У свакој је српској кући
Славски дан баш посебан,
Радост расте на благ дан,
Светитељев рођендан.

Раном зором будимо се,
И за Цркву спремамо се,
молимо се за свог Свеца
одрасли и снена деца.

Кад икону целивамо
Воштаницу прислужимо,
За ближње се помолимо
Домну радост умножимо.

Отпуст службе, поврат домни,
Миомирис неодољив,
Славски колач уз кољиво
Освећење уз Славило.

Ближњи гости одабрани,
Задивљени, поштовани,
Пламом свеће обасјани,
Тамјаном замирисани.

Ђаконије к′о из бајке,
Распеване балалајке,
У срцима оца, мајке,
Удивљења радост расте.

Опетујем Крсну Славу
Приносећи светлост плаву ,
Пред иконом Светитељу,
Трипрсно заштититељу.

Оченашем отпеваним,
Миомиром душобрижним,
Православљем просвећеним,
Кућештитом прослављеним.

Милица Кондић,
Медицинска школа I-3

Ирина Шерегељ,
Медицинска школа, I-3

I место у категорији поезије

БАДЊЕ ВЕЧЕ

Зимско вече, снегић веје,
мирно, тихо као да све спава.
Побелео пут, дрвеће,
побелела и мека трава.

У пахуљи свакој видим
искру среће, искру наде.
Празнични се дух осећа,
Исус нам га с` вером даде.

Око срца топло, мило.
Поворка се деце креће,
од куће до куће иду,
честитају Бадње вече.

Је л` слонодно домаћине,
ми би мало коринђали.
А ви за то мало песме,
шта би нама тада дали?

Домаћини спремили су
и орахе и слаткише,
суве смокве и јабуке.
Бадње вече нек мирише.

Сви су срећни, честитају
једно другом Бадње вече.
Са радошћу и весељем,
нека живот даље тече.

У категорији прозе, освојено III место на конкурсу "Светосавље"

ВЕНЧАЊЕ ЈЕ ТЕМЕЉ И КРУНА ПОРОДИЦЕ

Један од најрадоснијих догађаја двоје младенаца је њихово венчање. Иако изгледа наивно, оно је веома озбиљно и у њега се не ступа без искрености и праве љубави, како према другој особи, тако и према Богу. Венчање је темељ и основа породице која се гради, а самим тим и цркве и вере.

Пре сваког црквеног венчања младенци су дужни да обаве предбрачни испит, поступак којим се црква уверава да ли су двоје заљубљених спремни на вечни заједнички живот. Испит треба да се обави три недеље пре чина да би свештеник могао на три литургије да огласи жељу младих о венчању. Сама свечаност се одвија у парохијској или жељеној цркви, док се наставак славља обавља у изнајмљеној и свечано украшеној сали. У цркви или храму у којем се одвија најбитнији део, све је украшено православним симболима.

На месту обављања свечаног и светог чина венчања, обавезни су: икона крсне славе те породице и кандило. Пре него што младожења крене по младу треба да се помоли за благословене путеве и срећно венчање и тек тада могу да крену по младу. Испред свадбене колоне иде стари сват, који ће уједно са младожењиним кумом бити други сведок на церемонији. Иза њих су младожењин кум, а затим сам младожења са својим оцем. Када поведу младу на венчање улазе достојанствено и с поштовањем, јер ступају у Божији дом. Тада стављају на свој домали прст бурме, као симбол верности и поверења. После обручења младенци су дужни да оду у централни део цркве или храма да би извршили свету тајну венчања. На главу им се стављају венци, због тога и сама церемонија носи име венчање. Ту спада и вино које се даје младенцима, понекад и кумовима, које симболизује догађај када је Исус на једној свадби претворио воду у вино. Када се заврши цела свечаност сватови одлазе у свечану салу, где се слави остатак дана и дубоко у ноћ. Веселље се наставља уз здравице, изобиље најбољих јела, уз музику, плес и свеопшту радост званица у част и за добробит новокрунисаних светом тајном брака, младенаца уз ближње, кумове, пријатеље.

Православно венчање, светосавских парова, је изузетна, дубокоумна и животворна одлука. У овоземаљском животу не постоји ништа лепше ни узвишеније, од тог благог дана. Тада својевољено, изабраници вечног трајања, међусобне брижности, жртвовања и ревновања за вољеног сапутника, крунисањем те чврсте намере, љубав поделе и пред Богом, и остатак живота проведу заједно.

МОЈА РЕЧ

У категорији прозе, освојено I место на конкурсу “Светосавље”

Празнични одсјај Светосавља

Сваки почетак нове године преставља нова поглавља у нашим животима. Испуњених срца која пламте, уживајући у миру сопствених мисли, дописујемо нови лист пун измаглице и светлости, где сами бирамо шта ће преовладати. Али, независно од било које врсте осећања, у наша православна срца урезани су најсветији празници, који нас подстичу да пронађемо и осетимо себе на најбољи могући начин.

Почетак свих наших најбитнијих празника обележен је Бадњим даном, када сви мештани одлазе у Цркву са својим најмилијима, припремајући се физички и духовно за предстојећи празник, Божић. Стари бадњак се ложи, ватра пламти искрама породичне милине. Уносећи лиснатосмеђи бадњак у породични дом, пожелимо да срећа наниже радости, благости, плодности, родности узрастањем од Бадњег дана оволетног до наредног.

Наша духовна храна је срећа осликана на лицима деце ноћ пре Божића. Заједничком вољом и љубављу, носимо искрене осмехе на лицима, одржавајући најважније елементе духовне традиције нашег народа. Коринђањем у нашу кућу настањују мир и спокој, попут одсјаја и милозвучја песмица њихових душа.

У пуном сјају наших мисли, после сабирања утисака минулог дана, дочекујемо Божић. Један је од наших највећих празника. Рођење Христово потврђује нам и наше постојање. Подстиче нас да будемо добри људи, да научимо да опростимо и да се покајемо у сваком тренутку. Доказује нам да сваким лепим гестом и искреним потезом чистимо наше душе и умножавамо светлост добродетељну.

Православна црква у својим храмовима, архитектонским бисерима, у свим деловима света, где нас има, славу празника обележава на најлепши могући начин. Сви проводимо време са породицом и пријатељима, са особама који су најближи нашем срцу, које нас најбоље познају и чине нас бољим особама. Уживајући у смеху и радости и ширењем позитивне енергије топимо сву хладноћу коју нам јануар сам по себи доноси. Славећи нашег Господа, рођење нашег Христа Спаситеља, молећи се заједничким снагама потискујемо сво зло, које покушава да допре до нас и да нас пороби ниским побудама и навикама.

Након Божића прослављеног тродневно, убрзо нам следи Богојављење и пливање за Часни Крст. Широм Србије, чак и разбијајући лед на језерима, како би се припремило витешко пливалиште, где ће најтоплија срца, родољубивим и богољубивим ритмом препливати симболичну водоледену раздаљину, од тридесет три метра до симбола крштења, силе и спасења, како сведочи песма... Улазећи у ледену воду и пливајући по хладном времену очвршћујемо веру и афирмишемо људскост пред целим светом.

Већ увелико духовно спремни за све предстојеће празнике, огрејаних душа, чистих мисли започињемо нову годину. Снажне вере и сигурне свесности свога посотојања корачамо ка новим победама, држећи се подаље од зла и идући према светлу, према искрености и жртвовајући се за доброту потврђујемо присутност свих досадашњих празника, чији обичаји сваке године остављају нове племените трагове светлошћу и Светошћу ортодоксних душа.

Милица Кондић,
Медицинска школа, I-3

КОНКУРС “СВЕТОСАВЉЕ”

У категорији прозе, освојено II место

СВЕТОСАВСКА ЛЕПОТА ПРАЗНИКА И ОБИЧАЈА

Има ли ишта лепше од православних празника? То је време које спаја и учвршћује породицу, које чини да се сви окупимо, смејемо и волимо, надахнути љубављу Светосавља у изобиљу славља.

Моји омиљени празници су, одувек, Божић и Бадњи дан, јер они са собом носе топлу неодољивост празничног духа. Чини ми се да, тих дана око Божића, људи постану растерећенији и веселији иако вероватно свако своју муку мучи, тај дух Божића чини да се људи бар мало осећају срећно. Радовање празнику у мом дому почиње оног тренутка када се окити бадњак и поставе светлуцави украси и лампице.

Прослава Божића почиње прославом Бадњег дана. Тог дана треба мислити позитивно, јер кажу, како се понашаш на Бадњи дан таква ће ти бити цела година. Бадњи дан и Божић проводимо око пећи уз бројна традицијална јела, са мирисноzлатном цицваром за доручак, а уз ручак је неизоставан укусни зељаник. Увече се пали огроман Бадњак у црквеној порти, пије се кувано вино и ракија. Свако од чланова породице уноси режањ сламе у кућу што представља амбијент ноћи у којој је рођен Исус Христ. Кућа је украшена боровим и храстовим гранама што симболизује здравље, јако као храст и дуг живот. Сутрадан када осване Божићно јутро, мала, а и ми велика деца јуримо ка бадњаку да видимо шта нам је Божић даровао. Сваке године нас дочека брдо поклона, јер како мама каже, били смо добри током године. Кажу да на Божићни дан требамо једни другима да опростимо, да поштујемо једни друге и да се ни са ким не свађамо, јер је један од најрадоснијих дана у години. Та радост и обиље симбола напретка, здравља, приноса, представља почетак животног циклуса, који би до следећег Божића требао да у духу обиља, здравља, напретка, љубави блиста и траје.

Ове године сам за најрадоснији празник пожелела сам само једно – да за Божић сви буду у окриљу својих породица, јер је то срећа немерљива и срећа најлепршавијих, најведријих крила.

Емилија Димитровски,
Медицинска школа III-1

У категорији поезије, освојено III место

СВЕТИ САВА

Просветитељ Свети Сава,
Пут принчевског заборава,
Православна школска слава.

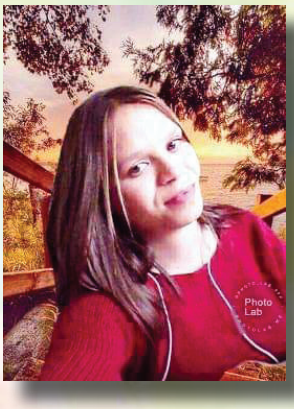
Свети Сава беше,
син дичног жупана,
принц Растко се зваше,
син српског владара.

Свети Сава имаше,
Вукана, Стефана,
Родитељ им узор,
Стефан Немања.

1192. господњега лета,
Збацивши одоре принчевског завета,
Доспевши монах у Свету Гору,
Рускоме Светом Пантелејмону.

Духовно узраста монах Сава,
Просветитељска мудра глава,
Градитељ бројних манастира,
Духом љубави, братског мира.

Градивши мудро Православље,
Писавши књиге за Светосавље,
Дипломатијом љубав траје,
Црква слободом, небом славље.

Јасена Арацки,
ОСШ: “9 Мај“

НАШИ СПОРТИСТИ

КОШАРКАШ У КИНИ

Имао сам ту прилику да посетим нама веома далеку земљу-Кину. У почетку ми је било невероватно да се налазим у Кини. Ишао сам на кошаркашки турнир који се одржао у два града. Након одиграних утакмица и турнира имали смо два слободна дана која смо провели искључиво туристички. Обилазили смо Харбин Пекинг и Кинески зид који је на мене оставио најјачи утисак. Био је то невероватан осећај шетати по овој величанственој грађевини. Поглед са висине Кинеског зида оставио ме је без даха.

Шетајући Пекингом фасцинирале су ме зграде са необичним крововима, мноштво шаренила и огроман број људи који се налазио на улицама. Било је то прелепо искуство које ћу памтити целог живота.

Оличков Иван,
Зрењанинска гимназија IV

ДАНИЦА ЗЛАТНА У СОФИЈИ

Такмичари Теквондо клуба Зрењанин су са међународних и домаћих такмичења донели 13 медаља. Најуспешнија је била наша ученица Даница Петков која је на турниру у Софији освојила златну медаљу, а сребром се окитила на јуниорском првенству државе. У главном граду Бугарске наступило је око 1000 такмичара из 45 земаља.

БРАВО ДАНИЦЕ !!!

НАШИ ГЕНИЈАЛЦИ, ДРУГИ ДЕО

Дана 29.01.2020. у трпезарији нашег интерната по трећи пут ове године одржан је квиз знања. И овај пут квиз се састојао од 50 питања из области историје, географије, филма, спорта и музике. Такмичило се четири екипе: Ролетна, Пилићари, 75 и Цветићи, а велики број ученика је посматрао цео догађај из публике.

Борба је била неизвесна до самог краја, а победу је однела екипа Ролетне са свега једним бодом више од другопласиране екипе 75. Прве три екипе су освојиле слатке награде. Квиз је састављао васпитач Бранислав Кржа, а у улози водитеља се и овај пут одлично снашла Поповић Јасна. Ди џеј је и овај пут била Мирјана Анђелковић.

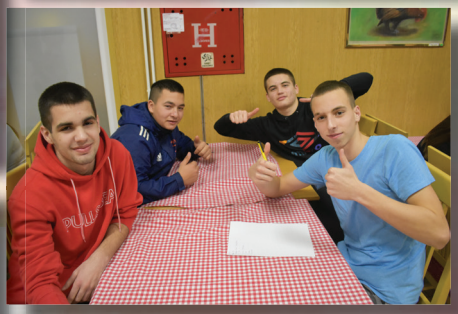

ДЕШАВАЊА

Квиз (енгл. quiz) представља једну форму игре у којој такмичар или група учесника покушава да да тачан одговор на одређена питања из различитих области знања. Његови зачеци постојали су још у доба Старог Рима. Првим учесником неког квиза у историји условно се сматра Едип који је одговарао на Сфингину загонетку.

У циљу повезивања садржаја различитих предмета и квалитетног провођења слободног времена у интернату једном у месец и по дана организујем квизове знања из области опште културе који обухватају питања из историје, географије, музике, спорта, филма, науке, опште информисаности итд. На тај начин, ученици кроз игру показују своје знање и имају прилику да науче нешто ново, а такође се развија тимски и такмичарски дух.

Правила квиза су следећа: једну екипу чини до четири ученика, ученик-водитељ квиза чита питања, екипе се договорају око одговора на свако питање и своје одговоре записују на папир, питања су подељена у неколико области: историја/географија, филм, музика, спорт и разно, у паузи између области док васпитач-организатор квиза који је састављао питања прегледа одговоре сваке екипе и бодује њихов учинак, пушта се музика у договору са ученицима, на крају квиза проглашавају се најбоље екипе и деле се награде најбољим екипама (слатки пакети).

Што се тиче форме квиза, питања су подељена у пет области: прву област чине питања из историје и географије, другу област питања из спорта, трећу област питања из области филма, четврту области питања из музике и последњу пету област чине питања из разних области. Питања су конципирана од лакших ка тежим, нису ограничена формом (могу бити отвореног и затвореног типа, набрајања, тачно-нетачно и слично), а неопходно је водити рачуна о томе да питања буду прилагођена свим узрастима и занимљива свима. Из области спорта поред класичних питања могуће је дати слике спортиста да ученици препознају који спортиста је у питању. Из области музике се пуштају музичке нумере различитих жанрова, а ученици треба да препознају извођача и назив песме. Из области филма је такође могуће, осим класичних питања, дати слике глумаца да ученици препознају или пустити дијалоге из филмова, а ученици треба да погоде који је филм у питању.

Циљ је да се што више ученика заинтересује да учествује у квизу знања као учесници или пак као део публике. А коначан циљ јесте да се сви учесници квиза заинтересују за стицање широког спектра знања из различитих области и проширивање интересовања на различите теме и области које нису обрађене у школи.

Васпитач: Бранислав Кржа

Слово о Микију

Наш колега Миклош Бакош, кога смо сви једноставно звали Мики, јануара месеца је стекао диплому за 36 година успешног интернаћирања! Свих 36 година стажа Мики је провео у Дому ученика, тако да је он особа са наааааајвећим интернатским стажом. А шта је све стало у тих тридесетшестгодинастажа???!!! (намерно је написано све заједно, то би Микија баш обрадовало, волео је он та ситна отступања од правила!).

Качкет, патике и гегуцкав ход. Нема журбе, бескрајно стрпљење и чврста одлука да увек све поједе!!! Страственi играч стоног-тениса и међународни судија, васпитач који је на Домијадама освојио највише трофеја у тој дисциплини, мада је било и награда са музичком секцијом коју је водио много година.

Много година сарађивали смо и уређивали домске новине, дали смо им име ИН, јер смо били „ин“ а и скраћеница је од интернат, Мики је осмислио лого Дома, кућицу спајалицу јер је Дом свима нама и кућица. Када се појавио први рачунар обучавао ме је да на њему радимо новине. Често сам по неколико пута куцала текст из почетка док ми није објаснио да текст треба и снимити!!! Никада није правио нервозу ни око чега, све је решавао креативно, промишљено и мирно и све што је могао остављао је за сутра.

Волео је своје музичаре и имао разумевање за њихове обавезе и специфичности. По некад је у холу играо стони тенис са ученицима и уз пут би им одржао „мастер клас“.

Мики је имао веома широка интересовања, знао је много о филму, музици, фотографији, псима и дресури, фудбалу, тенису, пратио је и био у току информатичке експанзије, решавао је сваки наш проблем и брљоцку у раду на рачунарима и знао много више о свему и свачему, али је мало од свега и показивао углавном због тога што га је мрзело!

Мало је ово речи за тридесет шест година рада али и мене мрзи да пишем више! Мики се не може препричати а то није баш ни потребно, ко га је познавао и радио са њим има пуно доживљаја и сећања која углавном изазивају осмех и по неки уздах.

Одласком у пензију наш колега започео је ново поглавље у свом животу. Надам се да ће имати времена за сва своја интересовања и љубави а верујем да ће највише времена и љубави посветити својој унуци Кири, која га је очарала и која му измами наааајвећи дедећи осмех.

Васпитач: Љиљана Томовић

ЈОВАНИНА БАЈКА

ЗИМСКА ИДИЛА!

Захваљујући креативности, ентузијазму и уложеном труду наше младе колегинице Јоване Соломун, уживамо у новом, пријатно украшеном амбијенту.

Привилегија је живети уз уметнике!

ЈОВАНИНА БАЈКА

НОВОГОДИШЊА ПРИРЕДБА

Дана 17.12.2019.године, организована је приредба поводом приближавања новогодишњих празника. За ту прилику, васпитачица Бисера Проданов и васпитачица Јована Соломун организовале су конкурс за **“Најлепшу новогодишњу честитку”.**

I место - Валентина Колчик
II место - Супек Марија
III место - Шерегељ Ирина.

Одржан је и конкурс **за најлепшу презентацију,** осмишљен од стране васпитачице Јелене Пујић и васпитачице Соње Пашћан.

I место - Арађанин Радован и Стојков Милан
II место - Џамбас Данијел и Марчетић Анабела
III место - Колчик Викторија, Марковић Тамара, Андреа Нађ
Похваљени су: Исаиловић Бранислав, Ковар Марко и Натарош Раде.

НОВОГОДИШЊЕ ЧАРОЛИЈЕ

Награђени су и радови фото секције:

I место – Галић Татјана
II место – Шијан Тара
III место – Џамбас Данијел

Музичка секција – похваљени ученици:

Јокић Миле
Шимон Филип
Торњош Мартин
Поповић Марко
Петровић Младен
Крстоношић Властимир
Приврацки Јано

Најбољи водитељски пар:
Немчевић Стефан и Поповић Јасна

Најактивнији ученик по учешћу у секцијама:
фудбал, стрељаштво, модеран плес, ликовна, керамичарска, новинарска секција је Андреја Златар

Проглашене су и **најсређеније собе** у првом полугодишту: **6,13. 23, 33, 45, 60, 72, 80**

Свим награђеним и похваљеним ученицима уручене су награде – новогодишњи пакетићи

УПОЗНАЈТЕ СВОЈА ПРАВА

-упознавање ученика са Конвенцијом о правима детета

„Деца су народ посебан!“
Љубивоје Ршумовић

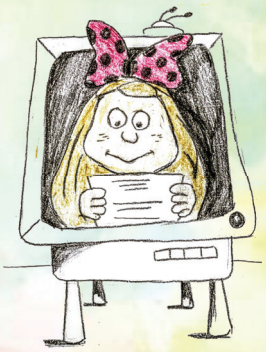
Сврха текста који је пред вама јесте да вас упозна са вашим правима која су регулисана правним актом који се зове Конвенција о правима детета (да, да, „детета“ јер сте то до своје 18-те године!).
Конвенцију о правима детета усвојила је Генерална скупштина Уједињених нација 1989. године и она се односи на сву децу без обзира где живе, да ли су богати или сиромашни, имају ли родитеље или не, ког су пола, националности, вероисповести...
О поштовању људских права и права детета брине Заштитник грађана-омбудсман.
Права која су вам овим документом обезбеђена могу се сврстати у четири категорије: обезбеђење, заштита, партиципација и превенција.
Обезбеђење се односи на право на живот, развој, име, држављанство, право да знате ко су вам родитељи и да имају обавезу да се о вама брину уз подршку државе.
Категорија права која се односи на заштиту подразумева права на заштиту од сваког облика физичке, сексуалне, психолошке и било које друге врсте експлоатације.
Категорија партиципације односи се на чињеницу да имате грађанска права и слободе као активни учесници у доношењу важних одлука које се тичу вас самих у складу са својим годинама и зрелошћу. Посебно се наглашава да имате право на информисање о својим правима, право да се чује и ваше мишљење о свим питањима која се тичу ваших живота. Из тог разлога у школама и домовима ученика постоје школски, односно домски парламенти као вид партиципације (учествовања) ученика у животу дома.
Држава има обавезу да кроз различите програме организује мере превенције којима ће штитити ваша права.
Једна од активности која се може сврстати у категорију превенције је и овај текст јер је важно да познајете своја права, да знате где да се о њима информишете, или тражите помоћ у случају да сматрате да су вам нека права угрожена.

Члан 37
Право да будем заштићен од мучења, злостављања и насиља

Члан 42
право да знам која су моја права

Члан 12
Право да своје мишљење слободно изразим

ПСИХОЛОГИЈА

Колико ученици у Дому познају дечија права - резултати анкете

Истраживали смо мало колико су наши ученици упознати са правима која су им гарантована Конвенцијом и ево резултата:
-58% испитаних НЕ ЗНА како се зове документ који регулише права детета
-права која препознају да им припадају у највећем броју случајева:право на образовање, изражавање мишљења, право на здравствену заштиту
-87% испитаних сматра да имати дечија права НЕ ЗНАЧИ право да радим шта хоћу,
-95% испитаних сматра тачном тврдњу да деца треба прво да покажу одговорност да би тражила права,
-сви испитани сматрају да се њихово мишљење уважава у „одређеним ситуацијама“,
-особа која је увек спремна да саслуша и уважи њихово мишљење је МАЈКА

Члан 2
Право да се поштује ко сам, какав сами одакле сам

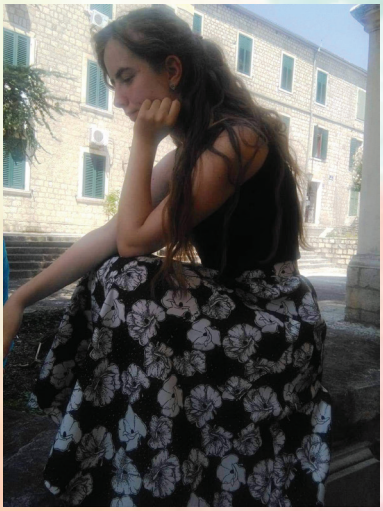

Члан 28
Право да идем у школу и да се образујем

Члан 1
Право да будем дете до 18. године

Две важне предрасуде када су дечија права у питању

-ову често спомињу одрасли (а и деца показала је анкета): ДАЈЕМО ДЕЦИ ПРАВА, А ШТА ЈЕ СА ОДГОВОРНОШЋУ? Не дајемо ми деци права, она им Конвенцијом припадају рођењем. Учећи о својим правима деца уче да та права припадају и другима, борећи се за своја права деца развијају и осећај одговорности за права других, учествујући у доношењу одлука деца развијају осећај одговорности за њихову примену.

-нека деца (а има и одраслих) овако схватају своја права: ДЕЧИЈЕ ПРАВО ЗНАЧИ ДА МОГУ ДА РАДИМ ШТА ХОЋУ! Суштина дечијих права јесте да вам обезбеди живот и развој у сигурности, здравом окружењу, да би остварили своје личне потенцијале, дали допринос друштву и као деца, али и као будући одрасли.

Припремила уз помоћ интернета Нада Шрајер

Аутор цртежа, ученица:
Јелена Пејовић

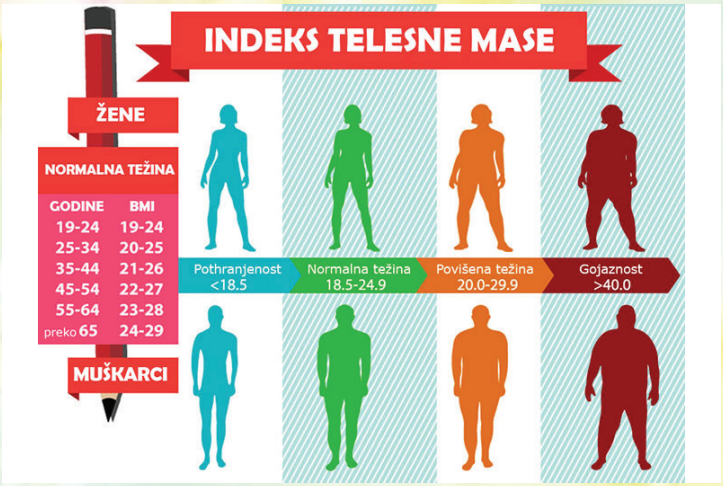
Правилна исхрана деце школског узраста

Раст и развој детета су резултат унутрашњих (генетских) и спољашњих фактора. Један од спољашњих фактора на који можемо да утичемо јесте правилна исхрана. Правилна исхрана је основна база доброг здравља детета и укључује правилан и разноврстан одабир намирница која садржи све хранљиве и и заштитне састојке као и оптималан дневни унос енергије. Здрава исхрана је кључ виталности, активности и отпорности на болести.

Неправилна исхрана и гојазност код деце

Дефиниција гојазности има много, али најједнставнија је она која је базирана на индексу телесне масе (Body Mass Index - BMI). Овај индекс се израчунава тако што се поделе тежина са висином (BMI = kg/m²) и добијена вредност се упореди са табелом.

Неухрањеност код деце

Неухрањеност или потхрањеност је стање које настаје услед недовољног или неправилног уноса енергије и хранљивих материја. Постоји више узрока неухрањености: неправилна, нередовна и неизбалансирана исхрана, проблеми са варењем тј. апсорпцијом хранљивих материја. Узрок могу бити и одређена обољења која утичу на појаву потхрањености. Неухрањеност се често јавља као последица примене лоших, популарних дијета које су калоријски веома рестриктивне. Овакве рестриктивне дијете најчешће практикују младе девојке које нису свесне колику штету наносе свом организму. Уместо да повећају потрошњу енергије оне узимају мање калорија, а гладовање води у исцрпљивање организма и повећава опасност од инфекција и раних болести. Поред недостатка калорија јавља се и дефицит витамина, авитаминоза, а неухрањеност даље води ка опадању имунитета и слабљењу раста код деце.

Приоритетне намирнице у исхрани школске деце

Из групе житарица и производа од житарица предност треба дати хлебу и пециву од црног и полубелог брашна са додатком мекиња, интегралном пиринчу, муслију, корн флексу, проји и паленти.

Млеко и киселомлечни производи и млади сир треба да буду заступљени свакодневно у исхрани деце. Киселомлечни производи се могу комбиновати са свежим воћем као

воћни јогурт. Ова група намирница је богата беланчевинама и глани је извор калцијума. Из групе меса, риба и јаја препоручују се немасне врсте меса: јунеће, пилеће и ћуреће бело месо и морске рибе које имају предност над месним прерађевинама (виршле, саламе, паштете итд.)

Поврће и воће треба јести свакодневно, а пре свега у свежем стању, јер су богат извор биљних влакана, витамина и минерала. Мале су калоријске, а велике хранљиве вредности.

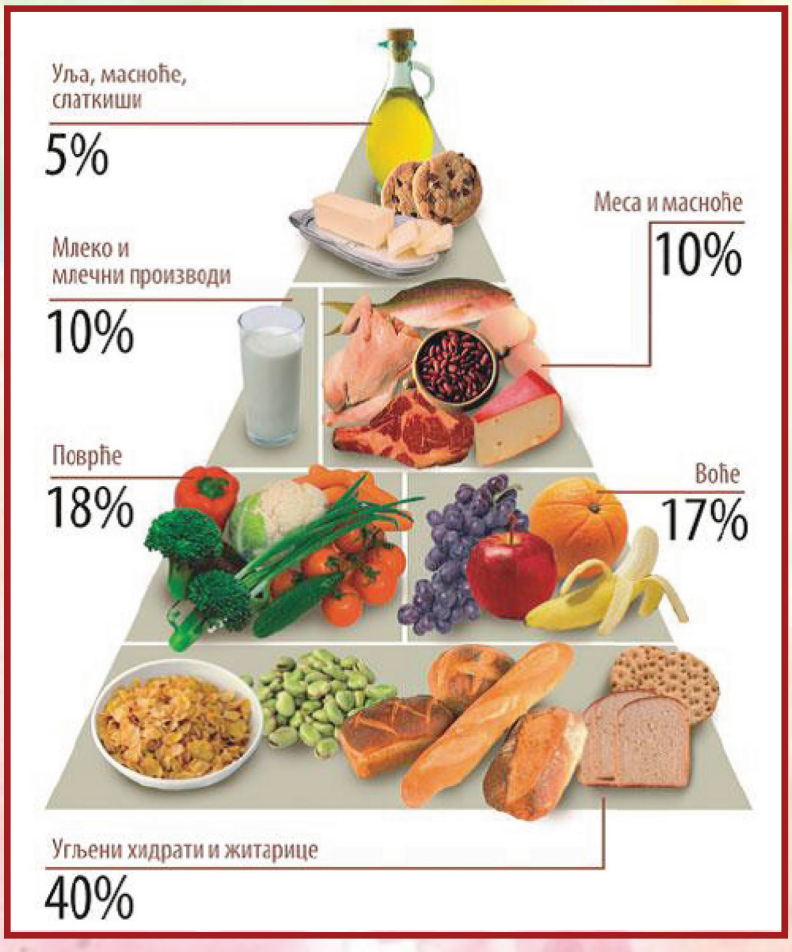
Дневно треба најмање уносити намирнице из група масти и шећера. Масти треба да се обезбеђују из разноврсно хладно цеђених уља, која треба да се користе као додатак салати или јелу на крају термичке припреме.

Слаткише треба свести на најмању могућу меру. Једнако слатки,а здрави могу да буду на пример сутлијаш од интегралног пиринча, воћна салата, шејк од банане, корн флекс са какао млеком, мусли са сувим воћем и млеком, палачинке од интегралног брашна, воћни колач итд. Од напитака предност имају густи, мутни соков без додатака шећера и свеже цеђених сокова са којима треба бити умерен. Газиране и вештачки обојене напитке избацити из употребе.

 # Навика која се стиче у породици

Деца школског узраста треба да имају пет оброка дневно подељена у три главна (доручак, ручак и вечера) и две ужине. Оброке треба узимати у истом ритму на 3-4 сата. Доручак је важан и обавезан оброк – не избегавати га. Деца која не доручкују имају слабију концентрацију и резултате од деце која доручкују.

Кораћ Снежана, медицинска сестра

РУЖЕЊЕ ЈЕЗИКА НЕМУШТИМ СРЕДСТВИМА

Зар лепота казивања, ни за нас нема значаја? Зар тек ретки говоре правилно? Постајемо ли неартикулисани, немушти? Зашто? Ко је одговоран? Школа, васпитачи, медији, интернет...? Шта учинити да би се зауставио овај вид културног пропадања?

Визуелни модерни медији и видови општења (Интернет, мобилни телефони) означени су као моћни кваритељи језика. Мудро употребљени, могли би служити за чување лепоте и за усавршавање комуникацијских вештина. Све области науке, технологије, вештина, вртоглавом брзином свет усавршава. Да ли је логичан супротан процес у области језика, говора, писања? Љубитељима лепог, правилног, стандардизованог, читањем и језичким нормама оплемењеног савременог српског језика, нису прихватљиве појаве које воде комуникацији немуштим говором. Кваре га англицизми, одсуство правописне норме, искварени, сведени, чак и шифровани вид споразумевања.

Језичкој некултури и одсуству језичке норме, доприносе бројни филмови, на лошем енглеском језику, са катастрофалним преводима, који не познају правила писања. Турбо фолк и ријалити комуникација, као понуђени модели, су погубни за неговање лепоте говора. Кипте ругобом неасертивог, псовачког и ласцивног говора, будећи ниско и анимално код пратилаца испред телевизијских екрана. Погубно је кад такву понуду прихватимо као тренд. Илуструјемо цитирајући мишљење тинејџера:

“ Брате, прихвати тренд. Није „кул“ говор из Зоне Замфирове. Нема ту „енда“ турским речима. By The Way (Узгред буди речено) енглески је битан у свету. Можемо и ми да аксептујемо неке речи, које глупо звуче кад се транслејтују.“

Они којима је битна лепота и језичка култура потпуно јасно уочавају елементе скрнављења лепоте говора, поменутим појавама. Огроман је удео тренда хаотичног и ненормираног скраћивања речи. Говорна комуникација би личила више на **немушто мумлање**, својствено анималном свету, него на леп говор подржан богатим фондом речи начитаних тинејџера.

Пример: **“Е, брт, нзм зашто, стварно омг.“**

Одговор другара: **“ЛОЛ, ооооо, БРБ, ајд Ф2Ф“**

Ранији сленг младих је бележио готово романтичне речи о кевама, ћалцима, профанима, бедацима, сморовима, рибама, фрајерима...Иако су биле недопустиве у озбиљној комуникацији, делују безазлено у поређењу са шифрованим порукама актуелне преписке младих. Нису доприносиле лепоти разговора, али су имале јачи емотивни набој и пуноћу од актуелног шифрованог фрфљања.

Сведену лексику тог споразумевања чине изрази типа: **кул**, **трип**, **хелп**, **плиз**, **лук**, **шоп**, **дејт**, **чет**. Туђице, хладне мењају предивне словенске синтагме, емоцијама складне. Тако једно неодређено **„екстра“** мења прегршт блиставих речи и израза попут: **лепо, дивно, изузетно, задивљујуће, сјајно, непоновљиво, неописиво, посебно, узбудљиво, симпатично, бајколико, оригинално, блиставо...**И кажу да је то продукт дигиталног доба. Филолошки стручњаци запажају да је то последица површно устројеног образовног система. Подсећају да је снисходљиви министар просвете, минулог доба препоручио ђацима замену за читање лектира, екранизације и филмове снимљене по мотивима књижевних дела. Истражујући последице таквог нехата према језику, бележе драстично сиромашење употребног фонда речи ученика. Тек пар стотина речи користе они. Прихватљив фонд речи детета предшколског узраста је минимално две хиљаде речи. Прејасна је деградација и сиромашење, готово неупетреба лексичког фонда савременог језика.

Професори и лингвисти примећују охрабрујуће појаве и лепог писања и говора наших средњошколаца, које су последице читања бројних књига, лектира, часописа. Такви су ипак у мањини, завишћу лењих названи штреберима.

СНАГА РЕЧИ

Сигурно је да појаве комуницирања оскудним фрагментима језичког знаковног система, англицистичким скраћеницама, употребом бројева, емотикона, доприноси сиромашењу језичке способности младих у писменом и усменом општењу.

Пример: **“Ел пита геос сутр? Ја нзм ниш, врвтн нећу доћи у шк сутр.“**
Исписаћемо нескраћен облик: **„ Да ли професорка пита сутра географију? Ја не знам ништа, вероватно нећу доћи у школу сутра.“**

Нарушена су језичка правила, јасноћа и лепота језика писане комуникације, закржљававају расположива језичка средства за изражавање емоција и прецизних информација. И она, усвојена у школи правила употребе језика, на друштвеним мрежама постају сувишна и несвесно се потискују и обезначавају. Смањују се језичке способности младих и вокабулар речи у употрби, примећују језички стручњаци, васпитачи.

Има ли наде за развој језичких способности оних који уместо **„сачекај ме“** кажу **„W8 4 me**?“ Уместо да пишући буду све писменији, дешава се супротна појава, кривљење и кварење правописа и језика.

Користећи друштвене мреже и разне апликације за комуникацију, млади се несвесно отуђују једни од других и уместо реалног другарског колектива имају виртуелну замену за њих. Тако закржљава вербална комуникација, а то је погубно за језички и когнитивни развој младих, примећују еминентни професори. Поред богатства које у креативном, емотивном, сазнајном облику нуди језичка култура, млади пролазе, користећи га тек за инструкције и потребне информације. **Многе функције језика остају заборављене, занемарује се да се језиком исказују емоције, да нам разговори помажу да разумемо своје поступке, да кроз разговор упознајемо и себе и саговорнике.**

Дигитално доба пружа неслућене могућности у свим сегментима живота људи и не треба осуђивати оно што доноси напредак и добробит. Ипак, стара мудрост подсећа да је сваки лек у претераној количини-отров. Правилна и умерена употреба доступних технологија је препорука мудрих. Скраћеним шифрованим исказима брже тече комуникација и постиже се ефекат економичности, јер се са минимумом језичкознаковних средстава размењују поруке.

Поставља се питање, да ли сва наша осећања, емоције и мисли могу да се изразе у два три словна знака? Да ли емоцију као што је љубав можемо сажети у три слова, „ILU,“ или нам је потребно много више?

Савремени сленг не би морао бити штетан, ако би се користио само у одређеним ситуацијама, окружењу и људима, где је потребан једноставан и конкретан одговор. Међутим, када је реч о стварним проблемима, емоцијама, идејама, најбоља је жива реч исказана богатством свеобухватних значења и могућности. Да не би све отишло у : “ПМ,“ стручњаци препоручују живу комуникацију, повратак природи и што више читања.
Тад ће млади уместо „ЈБГ, НЗМ, НМЈ, ВРВ,СР, ЛН, ПОЗ...“ користити хиљаде лепших, емотивнијих речи у лепоти живе реалне комуникације, уз минимум оне корисне, виртуелне..
Вама је изложена слобода избора.

Васпитач: Радмила Стојановић

ПУТ ОКО СВЕТА СА ФОЛКЛОРОМ

Члан сам Културно-уметничког друштва «Јандрија Томић-Ћић» из Крајишника са својим пријатељима Далибором Молнаром и Јованом Пејачки. Љубав према фолклору гајим од малих ногу. Очување традиције, добра дружења и занимљива путовања су једна од многих задовољстава које нам фолклор пружа. Заједно смо посетили магичан Париз, видели природна савршенства Дрвара, истражили Пољску, видели Босфор и Истанбул као и још много држава и градова. Последње путовање, по мом мишљењу и најзанимљивије било је у пространу Русију, која нас је све оставила без даха.

Прошле, 2019. године у септембру, отишли смо у Ростов на Дону да представљамо Србију на Међународном фестивалу фолклора. Стекли смо разна пријатељства са играчима из Арменије, Грузије, Русије. Упознавши њих, упознали смо и њихову културу и обичаје. Руско гостопримство и култура ме је подсетила на нашу земљу. Људи доброг и топлог срца који ће вам помоћи у било ком тренутку. Одсели смо у хотелу у Ростову са осталим страним играчима и одржали смо концерте и у граду Азову и месту Новабесергеневка. Било је магично!

Вукашин Николић
Медицинска школа, II-1

Млади станари Дома ученика уређују и издају часопис „Ин“

Стефан Немчевић, главни је уредник часописа „Ин“, који два пута годишње издаје новинарска секција Дома ученика средњих школа „Ангелина Којић Гина“.

Он као главни уредник и десетак његових другарица и другова у великим су припремама за издавање 50. јубиларног броја новина.

– Нови број припремамо тако што редакција нешто од текстова, односно тема наручи, а нешто

Већина чланова новинарске секције истовремено су и чланови литерарне секције. У питању су млади људи који воле да читају и да пишу. Већини то неће бити животно опредељење, али у овом свом хобију јако уживају.

Теме које њихове читаоце интересују највише су у вези са животом у дому. Највише воле извештаје са такмичења, награде и, наравно, много фотографија. Уколико неки од ученика негде путује, редовно напише текст са путовања уз обиље фотографија, и то спада у најчитаније текстове.

Ипак, у сваком броју нађе се неки текст у вези са историјом, културом, спортом… У сваком броју постоји и редовна рубрика стручног сарадника, психолога.

Часопис „Ин“ обилује разним темама

Миле, Вукашин, Раде, Бане, Михајло, Радослава, Татјана, Невена, Марија, Тијана, Лазар, који је задужен за фотографије, стални су чланови новинарске секције.

Соња Пашћан и **Бојана Пашић**, стручни сарадници – васпитачи, задужене су за рад новинарске секције, односно уређивање сајта и Фејсбук профила. Часопис „Ин“ се у ПДФ формату нађе и на сајту. За сајт је задужена Бојана Пашић, као и за Фејсбук профил.

– Раније су прављене тематске новине, а од 40. броја одлучили смо да то не буде тако, него да више простора дамо ученицима. Ко шта жели да понуди, есеј, причу, песму, ми прихватимо. Истовремено, не постоји догађај који се десио, а да се не нађе у часопису. Најзнимљивији су догађаји који имају везе са нашим домом – каже Соња Пашћан.

Заједнички се бирају фотографије за насловну и последњу страну. Јубиларни, 50. број, на насловној страни имаће стилизовану бројку од фигура које су направљене на радионици из керамике.

– Подстичемо наше сараднике да се што више укључују својим ауторским прилозима, јер смо закључили да читаоци највише воле да прочитају нешто што пишу њихови другари – каже Соња Пашћан.

Новинарка зрењанинског портала: Невена Јаковљев

